

Преюдициално запитване от **Bundesverwaltungsgericht (Германия)**, постъпило на 16 август 2018 г. — II и др./Land Nordrhein-Westfalen

(Дело C-535/18)

(2018/C 427/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, съсобственост между наследниците на г-жа QD (RC и SB), TA, UZ, VY, WX

Ответник: Land Nordrhein-Westfalen

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 11, параграф 1, буква б) от Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директива за ОВОС“) да се тълкува в смисъл, че допуска разпоредба на националното право, според която жалбоподател, който не е признато сдружение за защита на околната среда, може да поиска да бъде отменено решение на основание на процесуално нарушение само когато процесуалното нарушение отнема на самия него предвидената със закон възможност за участие в процеса на вземане на решения?

2) а) Трябва ли член 4, буква а), подточки i—iii) от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽²⁾, последно изменен с член 1 от Директива 2014/101/ЕС на Комисията от 30 октомври 2014 г. ⁽³⁾ (наричана по-нататък „Рамкова директива за водата“), да се тълкува в смисъл, че съдържа не само материалноправен критерий за проверка, но също и изисквания за административната процедура за издаване на разрешения?

б) При утвърдителен отговор на втори въпрос, буква а):

Трябва ли участието на обществеността по член 6 от Директивата за ОВОС да се отнася винаги и задължително до документите относно оценяването според законодателството в областта на водите в посочения по-горе смисъл, или се допуска разграничение според момента на изготвяне на документа и на неговата сложност?

3) Трябва ли понятието за влошаване на състоянието на подземен воден обект в член 4, параграф 1, буква б), подточка i) от Рамковата директива за водите да се тълкува в смисъл, че влошаване на химическото състояние на подземен воден обект е налице, когато вследствие на проекта бъде превишена поне една норма за качество на околната среда за един параметър и че независимо от това, когато за дадено вредно вещество вече е превишена релевантната прагова стойност, всяко следващо (измеримо) повишаване на концентрацията представлява влошаване?

4) а) Трябва ли член 4 от Рамковата директива за водите — като се вземат предвид неговото обвързващо действие (член 288 ДФЕС) и гаранцията за ефективна правна защита (член 19 ДЕС) — да се тълкува в смисъл, че всички членове на заинтересованата от даден проект общественост, които твърдят, че разрешението за проекта нарушава правата им, също имат право да се позоват пред съд на нарушения на установената в законодателството в областта на водите забрана за влошаване на състоянието на водите и на нарушения на задължението за подобряване на състоянието им?

б) При отрицателен отговорът на четвъртия въпрос, буква а):

Трябва ли член 4 от Рамковата директива за водите — като се има предвид неговата цел — да се тълкува в смисъл, че във всеки случай жалбоподатели, които поддържат домашен кладенец за лично водоснабдяване в близост до планирано шосе, имат право да се позоват пред съд на нарушения на установената в законодателството в областта на водите забрана за влошаване на състоянието на водите и на нарушения на задължението за подобряване на състоянието им?

⁽¹⁾ ОВ L 26, 2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 327, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193.

⁽³⁾ ОВ L 311, 2014 г., стр. 32.